

FORIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Unii în joc, alții în foc

Petreckeri, baluri, serate dansante — Să nu fiți închinători la idoli, ca unii din ei, după cum este scris: Poporul a șezut să mănânce și să bea și s'a sculat să joace. (I Corint. 10,7).

Ne găsim iar în cășlegi, SEZONUL nunților, petreckerilor, balurilor, serateelor dansante cari se țin lanț la orașe ca și la sate, nimeni nevoind să scape prilejul iernii pentru a nu-și petrece. Nimănu-i pasă că la câteva sute de km. de aici razboiul pustiește sate, orașe și țări.

Afișe mari, colorate anunță și chiază în gura mare lumea la petreckeri. Și lumea se duce. Săliile de bal, scump împodobite și feerice luminate adăpostesc pe moleșiții păcatului — mai ales tineret — cari, spun că joacă în folosul săracilor. Femei și fete fardate, înroșite, și îmbrăcate în scumpe mătăsuri, apoi bărbați și tineri spilcuiți, elegant îmbrăcați se fățarnicesc cu zâmbete prietenoase și plăcaciuni manjerate, se întâlnesc în scopul plăcerii păcatului, pentru a face „slujbă” comună lui Baal, zeul petreckerilor și patronul tuturor spurcăciunilor Babilonului.

N'ai zice nimic, dacă toți acești „închinători ai lui Baal” ar fi păgâni, nebotezați, cari n'ar fi auzit în vieța lor despre cuvântul lui Dumnezeu, despre pocăință, mântuire și calea Domnului. Dar ei ca și noi toți, fac parte dintr'una din bisericile creștine.

Se spune că din venitul balurilor se ajută săracii s'au sf. biserici ori altceva.

O cât e de dureros că am ajuns aici. Credincioșii zilelorde azi când își ridică glasul să apere adevărul, dreptatea și sfînțenia sunt luați în răs, batjocoriți, hulțiți și alungați ca unii cari ar strica „strămoșeștile obiceiuri”, și lacrimile lor amare și inimile lor zdrobi-

„Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău”, cari spun că întunericul este lumină și lumina întuneric, cari dau amărăciunea în loc de dulceață și dulceața în loc de amărăciune (Isaia 5,20).

Dacă vreți să știți mai bine ce-i balul, întrebați pe una din mamele creștine ale căror fiicesau f. tors să urmeze pesatana (petreckerilor) și lacrimile lor amare și inimile lor zdrobi-

te de durere vă vor spune cât sufăr dela odraslele amăgite pe calea răului. Vă vor spune că fiica sa o terorizează să-i scoată și ultimul ban ca să-și facă haină de bal și să-și cumpere dresuri pentru obrazul (obrasnic) .. că nu se roagă niciodată ci toată ziua înjură... că nu știe să împletească un ciorap ori să facă o supă sau să spele un vas, dar face o mare gălăgie când nu-i îmbrăcată după ultima modă.

Noi suntem siguri că cele mai multe rochii de bal sunt stoarse în lacrimi de mamă și toate acele zâmbete „fericite”, dela bal au în dosul lor plânsul unor ochi triști și disprețuiți.

La pocăință și nu la petreckeri, trebuie chemați oameni de azi. Căci dacă vrem să vină binele și pacea trebuie să ne pocăim. Pace fără pocăință nu poate veni.

O tinerilor! Dacă v'ați da voi seama de pierzarea unde vă duce calea petreckerilor, n'ați mai face nici un pas pe drumul acesta nenorocit. Iată este cineva care vă iubește, care vrea să vă pregătească o vieță fericită și binecuvântată. Știți cine este? Domnul Isus. Veniți la El, închinați-vă tineretă voastră Lui și El vă va binecuvânta.

Fraților iubiți! Să ne facem glasul trâmbiță și să chemăm pe orice om la Domnul Hristos, la mântuire, la pace. Nu mai e timp de așteptat. Vorbiți și nu tăceți. Nu vă temeți. Pentru adevăr să fim gata oricând și de jertfă și de plug.

La luptă frați, la luptă!

Vieța Creștină

Din literatura Finlandei

Aș vrea să fac din inima mea o candelă

Aș vrea să fac din inima mea o candelă, să umple altarele Domnului cu miremele cerului să amintească celor credincioși viul chip al Creatorului.

Aș vrea să fac din inima mea o cupă de aur, plină cu o tainică licoare limpede, bună să aducă înțelegere inimilor îndurerate.

Aș vrea să fac din inima mea o candelă pălpăitoare la căpătâiul bolnavilor, să le alunge visele uricioase și să le aducă înaintea ochilor cele mai frumoase din amintirile lor.

Aș vrea să fac din inima mea

o pernă moale, pe care să găsească cei osteniți de vieță un sfânt adăpost unde nici o grijă nu le-ar tulbura visele.

Aș vrea să fac din inima mea o floriceică umilă, s'o așeze un om nenorocit la peptul mamei sale moarte.

Aș vrea să plămădesc din inima mea o bucată de pâine, să astâmpăr foamea unui copil înfometat

Din scriitoarea Charlotte Lilie

Trad. Prof. A. S. STINGO

Apărare pasivă

Zi de târg și lume multă
In oraș din întâmplare
Iată și un exercițiu
De pasivă apărare.

Când sirenele năpraznic
Au vestit ceasul de luptă
Trecători femeii, copil
Și bătrâni cu fața suptă,

Alergau făcându și cruce
Doamne uită-te la noi
Cum ne chinuim în lume
In năcazuri și nevoi.

Domnul sfânt însă răspunde
Iată așa vi se cuvine
Căci credeți în bani și arme
Azi mai mult decât în mine.

Const. Tuduscuc

RAZBUNARE

FEMEIASCA

Un deputat din Jugoslavia a scos nu demult o carte cu titlul: „Femeia trebuie să se întoarcă la bucătărie”.

Ce s'a întâmplat. Femeile moderne și cochete, necăjite pe această carte care strigă pe bună dreptate ca femeile să se întoarcă la rostul lor, au cumpărat toate cărțile și le-au ars în foc. Așa-i în veacul culturii și civilizației.

„Celui ce are i-se va mai da“

Așa știe să răsplătească Domnul! — Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică (Matei 25,14)

„Le-a încredințat averea“

Precum Stăpânul care când era să plece într-o țară depărtată și-a încredințat averea, talanții, slugitorilor săi, tot așa Părintele nostru cel ceresc ne-a încredințat nouă averea din lumea aceasta. Iubitul meu frate și soră, oricât de mic și neînsemnat ai fi tu, Tatăl Ceresc, Stăpânul nostru cel mare, ți-a încredințat și ție o părticică din averea Sa. Ți-a încredințat și ție un mic „ogor“, o mică „moșioară“, în casa ta, între prietenii tăi, în satul tău. Și acolo se cere ca tu să lucrezi mereu și să te ostenești mereu, să faci ca acest ogor, această moșioară a Domnului, să aducă roadele, „dobânda“ pe care o așteaptă și o dorește El.

„Fiecăruia după puterea lui“...

Ce mari și minunate sunt întocmirile Domnului! El n'a făcut nici o sarcină mai mare decât cel care trebuie s'o ducă. N'a dat nimănui o povară peste puterile Lui. Și chiar și când se pare că pe un om a pus o greutate prea mare — El totuși, împreună cu povara a mărit și țaria care o va purta.

Copil al Domnului, lucrător al Domnului — ține minte aceasta: Nici un lucru nu ți-a fost dat peste puterile tale. Nici o cruce nu ți-a fost dată mai mare decât puterea ta. Nici o încercare sau ispită care îți vine, nu întrece măsura răbdării și credinței tale. De aceea cât de nesuferiți trebuie să fie Domnului acei oameni cari umblă mereu tot văicărintu-se și îngrijorându-se „ce va fi mâine“? — „ce va fi de noi dacă se va întâmpla ceia și

ceia, dacă va veni ceia și ceia sau dacă ne va părăsi cea și cea?

Cum? când Stăpânul și Tatăl nostru cel ceresc poartă socoteala până și câți ni-s perii capului — nu va purta El cu atât mai mult socoteala încercării puterii și credinței noastre? Sau lucrează Domnul cu ușurință și nepricepere în lucrurile Lui?

Tu frate care umbli mereu cu văicăreli și temeri, gândește-te la aceste lucruri!

„Le-a cerut socoteala“

A fost o zi când s'a întors Stăpânul. Și ziua aceasta a fost ziua socotelilor. S'a socotit Stăpânul cu toți slugitorii Lui; și cu cel ce avea cinci talanți, și cu cel ce avea doi, și cu cel ce avea numai unul.

Tot așa iubitul meu, va veni o zi, o zi mare, când Stăpânul nostru

cel Ceresc, va veni să ne ceară socoteala tuturor, despre ce am lucrat și cum am chivernisit averea Lui în lumea aceasta.

Drept va fi El atunci și dreaptă va fi plata care o va da fiecăruia, după cum am lucrat.

El va cere socoteala și celui căruia i-a dat „talanți“ mai mulți, avere mai mare, cinste și învățătură și daruri mai multe. Cum va cere și celui cu un singur „talant“ celui sărman, umil și neînvațat.

Și atunci se va vedea ce i-s'a dat fiecăruia — și ce a dat fiecare. Se vor vedea mulți, din acei cărora li-s'a dat un talant și l-au îngropat în pământ — dar se vor vedea desigur și mai mulți din acei cărora cinci talanți li-s'au dat, iar ei i-au îngropat și mai adânc, în pământul, în noroiul pofțelor, păcatelor și plăcerilor

din lumea aceasta.

Tu iubitul meu, nu te uita în dreapta și în stânga să-ți vezi mereu pe aceștia. Nici nu-ți desvinovăți mereu lenea ta după nelucrarea lor cum fac atâția. Lucrează pentru Domnul, nu de dragul laudelor și răsplății din lumea aceasta. Nici măcar în gând să nu aștepi aceasta. Ci lucrul tău să fie pentru nădejdea răsplății celei mari pe care ți-o va da Stăpânul la întoarcere.

Dar ia seama că lucrarea ta va trece printr'un mare examen: va trece prin încercarea focului dela I Corinteni 3.13.

Ferice de tine dacă vei trece cu bine acest examen.

„Celul ce are“...

Ferice va fi de aceia cari la vremea Socotelei celei Drepte, vor fi găsiți de Stăpânul Ceresc că au adus bună dobândă, după talanții Lui, că au lucrat bună lucrare în via Sa. Osteneala lor și lucrul lor va fi răsplătit cum ei nici nu se vor aștepta.

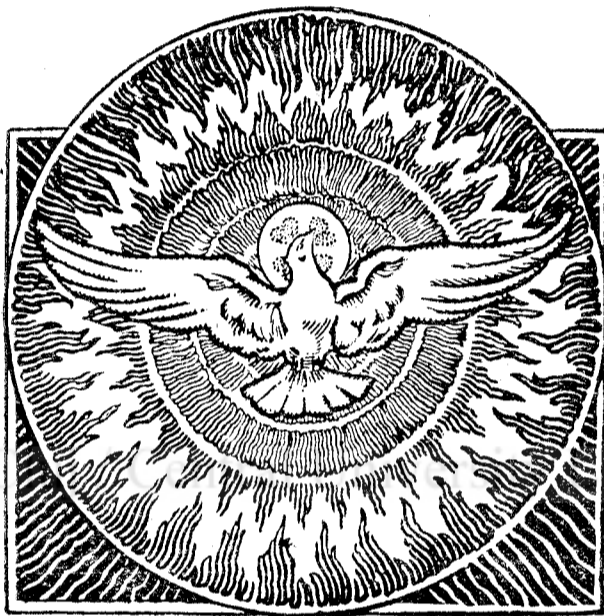
Căci așa răsplătește Tatăl ceresc. Celui ce are adunat din lumea aceasta acolo Sus la El, bogății de fapte bune, i-se va mai da! Stăpânul ceresc îi va mai da, negândit de multe comori cerești.

Iar celui ce n'are adunat, acolo nimic, celui care nu s'a gândit să-și aducă nimic, și ceia ce i-se pare totuși că are — i-se va lua și se va adăuga celui care și-a adunat acolo mai mult. Iar el sărac și gol va fi aruncat în întunerecul de afară.

Căci așa știe răsplăti Domnul — fiindcă nu se poate sluji la doi stăpâni...

Iubitul meu, între care te silești tu să fii?

TRAIAN DORZ

Dacă vrei să rodești, predă-ți vieața în stăpânirea Sf Duh și vei aduna multă roadă

Când vă rugați... (Matei 6,7)

Să nu vă asemănați — zice Domnul — cu fariseii cei fățarnici (Matei 23,14) și cu păgânii, cari, când se roagă, cred ei, că, dacă spun o mulțime de vorbe vor fi ascultați (Mat. 6, 7-8).

Creștinii cei de demult știau a se ruga lui Dumnezeu cu duh și cu putere, deoarece rugăciunea lor era pornită din inimă și spusă cu toată credința, nu numai din gură. De aceea și vieața lor era trăită în totul după voia Domnului și aveau atâta curaj evanghelic.

În timpul prigoanei din Ierusalim, ucenicii strănși laolaltă s'au rugat împreună cu Apostolii cu atâta căldură duhonică, încât s'a cutremurat atunci locul unde erau ei adunați (Fapt. 4. 31).

Astăzi însă creștinii noștri nu mai știu prețui rugăciunea cea adevărată, necunoscându-și foloasele tocmai pentru că nu mai folosesc rugăciunea, sau se roagă rău (Iac. 4, 3).

Vieața oamenilor de azi este copleșită de păcate și răutăți; este sarbădă și goală, fără miez de fapte bune, din cauza lipsei de rugăciune.

Toți aleșii Domnului ne sunt pildă de adevărată rugăciune. Ast-ni sf. Ilie, care era un om ca și feoi, prin rugăciunea lui ferbinte

către Dumnezeu, a închis cerul să nu dea ploaie 3 ani și jumătate (Iac. 5,17-18).

Altă dată, tot Ilie prorocul Domnului râdea și-și bătea joc de preoții lui Baal, care s'au rugat toată ziua în zadar, până ce au ațurat Dar de îndată ce s'a rugat Ilie — scurt dar cu credință, Dumnezeu a trimis foc din cer, peste jertfa lui, rușinându-i pe păgâni, (I Imp. 18.36,39) — Era după cum se vede — atâta dar și putere în rugăciunile plăcuților lui Dumnezeu, pentru că ei se rugau din inimă și cu credință.

Adeseori rugăciunea imprumutată, citită ori învățată pe de rost, n'are atâta tărie ca cea care o spui tu cu vorbele tale, cu credință către Domnul.

Orice veți cere cu credință, veți primi. (Marcu 11, 24).

Ce fel e rugăciunea ta, dragă cetitor?

fr. DAVID B. IOAN

Citiți, plătiți și răspândiți

foaia

„VIEAȚA CREȘTINĂ“

Cuvinte de aur din Sfinții Părinți

Despre cumpătare și dorință

Cumpătatea la bătrânețe nu e adevărată cumpătare, ci neputință de a mai fi desfrănat. Cel mort nu mai poate fi încoronat fiindcă nu mai poate face rău. Nu trebuie admirat cineva când „neputând“ face un rău zice că nu „vrea“ să-l facă, ci atunci când „poate“ face răul, dar se stăpânește și nu-l face.

Ce se câștigă cu sudorii, e păzit cu mai multă strășnicie.

Despre răbdare

De multe ori cei drepti sunt dați pe mâna necuceritorilor nu pentru ca aceștia să fie stimați ci pentru lauda înțelepciunii acelor. Chiar cerșetorind, omule, bucură-te, că te vor primi bunurile lui Lazăr. Oare nu vede Dumnezeu lipsa? El are hrana în năini, întârzie însă să o dea, ca să-ți vadă țaria.

(Sf. Vasile)

În taina nopților târzii

In taina nopților târzii
Cu fulger e de bucurii
Te-aștept înlăcrimat să vii
Stăpânul meu!...

— Aleargă'n pribegit talaz
Durerea vieții mele az' —
Aș vrea să scap din greu năcaz
La sânul Tău...

N'am prieteni; toți m'au părăsit
— Sub gheara negrului sfârșit

Mi-e sufletul încremenit...

Și te rechem
Un suflet am! — Uu suflet Ți-l
Jertfec pe veci!...

Ți sunt copil
Ascultă plânsul meu umil
Că'n chinuri gem!

SIMEON PARASCHIV
Zăvoiuil orbului — Jud. Dâmbovița

□ Pentru unirea tuturor. O conferință internațională creștină, e vorba să fie convocată în cursul anului 1940, pentru ca împuțerniciții diferitelor popoare să hotărască unirea creștinilor într-o singură credință, spre a se putea lupta mai cu temei împotriva păgânismului.

PORUNCA ASCULTARII (Facere 2, 16-17)

Una din condițiile supreme pe care Dumnezeu le-a cerut-o omului, a fost ascultarea necondiționată de porunca Sa.

Primilor oameni din Edenul fericirii, Dumnezeu — în schimbul tuturor bunurilor cu cari i-a înzestrat — nu le-a cerut altceva decât „ascultarea”: „Să nu mănânce din pomul oprit”.

Ce fericită era viața lor până au păzit această poruncă. Cât de fericiti trăiau ei în tovărășia lui Dumnezeu. Dar vai! Deavolul, — vrășmașul de totdeauna a lui Dumnezeu și al omului — îmbrăcat în haina șireată a șarpelui, i-a făcut să calce porunca de care atârna întreaga lor fericire.

Ce jale! Iată, omul care înainte cu bucurie se întâlnea cu Dumnezeu „în răcoarea zilei”, acum se ascunde de fața Lui „că e gol” (Facere 3,10).

Rupând ascultarea de Dumnezeu, s'a rupt pentru totdeauna și de fericirea desfătătoare a Edenului. Acum începe pentru dânsii șirul nesfârșitelor suferinți. Despărțiți de Dumnezeu și de locul desfătării, își plâng zadarnic greșala. De-acum înainte — atât pentru ei — cât și pentru întreaga omenirea, truda și durerea le-a fost leagănul pe pământul suferinței.

Dreptatea nestirbită a lui Dumnezeu, a cerut ca toți oamenii născuți din roada neascultării, să guste din acest păhar (Romani 5,12). Dar mila și dragostea nemărginită a lui Dumnezeu pentru făptura Sa decăzută, L'a făcut să dea cel mai mare sacrificiu, pe Fiul Său iubit. În planul tainic, la plinirea vremii (Galateni 4,4) Domnul Isus vine pe pământul durerii intrupându-se, și din Fiul lui Dumnezeu se face și fiu al omului.

Dumnezeu se bucură acuma că între omenirea neascultătoare are acum și un „om” ascultător. (Rom. 5,19). O! Dar cât l'a costat pe Dumnezeu „gustarea” nesocotită a omului. Cel mai mare preț pe care l-a putut da El, a fost jertfa de pe Golgota. Sângele Domnului Isus a plătit din plin întreaga greșală a neascultării. Deci în Isusul Crucificat, Dumnezeu și-a împlinit nestirbită față de omenire, atât dreptatea cât și mila și

dragostea Sa nemărginită. Din clipa când sus pe „dealul Căpățanii” s'a auzit strigătul „Săvârșitu-s'a”. Omul are din nou fericitul prilej de-a intra în paradis.

O fraților! Ce pildă măreață de ascultare ne este viața Domnului Isus. Din iesle până la cruce, deviza Sa divină a fost, ascultarea de Tatăl ceresc. O singură șovăire, o mică greșală ar fi fost deajuns ca noi să fi fost perduți pentru totdeauna. Dar El a fost ascultător până la moarte. și încă moartea de cruce (F lipeni 2,8), iubite suflete, bucură-te că prin ascultarea Domnului Isus ce s'a terminat sus pe Golgota, tu ai drumul deschis în locul fericirii veșnice. Acum un singur lucru îți lipsește. Să pășești hotărât pe drumul ascultării de El. Cuvintele — „Cel ce vrea să vină după Mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și Să-mi urmeze”, este porunca divină a Mântuitorului pentru toți cei-ce voiesc să meargă pe calea ascultării, singura care duce la viață.

Toți cei ce cred că pe altă cale se mântuiesc se înșală amarnic. Și vai! cât de grea și de nesuferită-i

este omului firesc această poruncă. „Eul” din el nu-l lasă să facă niciun pas pe acest drum. Lui nu-i place sub cruce. Nu tot așa este însă cu cel credincios. Ascultarea necondiționată de porunca Mântuitorului a fost deviza tuturor ucenicilor Lui de totdeauna.

Copiii lui Dumnezeu din toate veacurile, au pășit cu drag pe această cale, chiar dacă pentru această ascultare au trebuit să sufere multe chinuri, ba chiar și moarte. Iată-l pe Petru și Ioan înaintea marilor preoți ai poporului Israel. Aceștia cu toată puterea le poruncește aspru și hotărât, să nu mai vorbească în Numele lui Isus. (Fapte 4,18) Aveți Templul, aveți Jertfele, aveți legea, pentru totul vă dăm libertate (le-o fi spus) dar numai de „numele acesta să nu mai pomeniți”. Ei însă le-au răspuns hotărât că trebuie să „asculte” mai mult de Dumnezeu decât de „oameni” (Fapte 5,29).

Ah, cât de șiret este satana. El a luptat și luptă dărz împotriva copiilor lui Dumnezeu, care vreau să asculte numai de El. De aici pleacă toată prigoana împotriva celor cre-

dincioși. Deci toți aceia cari bârfeș: și prigonesc, pe cei ce vreau să trăiască în ascultare de Domnul Isus, n'au Duhul lui Hristos. Și dacă n'au Duhul lui Hristos nu sunt ai Lui. (Romani 8,9) Și dacă nu sunt ai lui Hristos, atunci ai cui sunt?...

În altă casă o femeie se predă cu toată viața în slujba Domnului.

Dar odată cu hotărârea ei, bărbatul n'o mai iubește. Ea este blândă, miiloadă, iubitoare de tot ce este bine, dar toate sunt zadarnice.

El cheamă rudele, vecinii și toți-i cer într'un glas, să se lase de „rătăcirea asta”.

Dânsa cu lacrimile'n gene le spune hotărâtă: „Trebuie să ascult întrutotul de Mântuitorul meu”.

„Dragii mei”, le spune ea. Știți că și până acum mergeam la biserică, și mă rugam seara și dimineața, dar îmi plăcea și lumea cu plăcerile ei. „Am crezut că pot să slujesc la doi stăpâni”. Dânsa înțelege acum că numai pe calea ascultării de Domnul poate ajunge la mântuire. Și de aici începe drumul crucii greu, dar binecuvântat.

Fratele meu, sora mea. Deviza tuturor copiilor lui Dumnezeu de totdeauna a fost „ascultarea” fără șovăire de Domnul Isus. Alătură-te și tu cu hotărârea lângă șirul nesfârșit din viața ascultătorilor Domnului Isus și vei ajunge sigur în paradisul fericit unde te vei bucura o veșnicie. Amin.

Săsciori-Alba

ILIE MARIN

Ascultare

Ascultare, ascultare de cuvântul lui Dumnezeu! Iată ce ne poate scăpa de orice duh de rătăcire și de orice abatere din calea Domnului. Să luăm pildă de ascultare dela Domnul Isus care s'a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de cruce (F lipeni 2,8). Când vin ispitele și oamenii vor căuta să ne smulgă din această „ascultare” să le spunem fără înconjur, la o parte, căci trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. (Faptele Ap. 5,29).

Fii credincios până la moarte, se poate traduce foarte bine cu fii „ascultător” până la moarte. Așa au „ascultat” toți credincioșii de totdeauna.

De luat în seama

Am mai amintit și altădată aici: Când trimiteți scrisori, baniet. scrieți corect, întreg și citeț: Numele, pronumele, comuna, județul și oficiul postal.

Scrieți precis, ce doriți iar când vreți să vi-se aranjeze chestiuni în legătură cu foaia, notați în scrisoare sau pe m. p. și numărul abonamentului pe care-l primiți.

În felul acesta, ne ușurați și nouă munca aici și veți fi mai repede și bine serviți.

Când trimiteți cărți postale nu scrieți niciodată corespundență pe partea rezervată adresei. De fiecare dată chiar când e scris și numai un rând trebuie să plătim aici încă 3 lei.

Nu scrieți decât pe o singură parte a c. p. iar c. p. militare au le trimiteți fără stampila unității fiindcă, dacă n'au această stampilă ne taxează pe noi cu 6 lei.

Administrația

Pace

Pace, pace iară pace mai toți oamenii doresc,
Pace, pace și iar pace, însă pace nu găsec.
Căci ea pare că-i plecată dela noi de pe pământ,
Pare că s'a dus departe sus în cer la Domnul sfânt

Așa că'n orașe, sate, peste țări și peste mări
Pacea nu se mai arată, pacea stă în alte zări.
Printe oameni zarvă mare, curge sângele mereu
Și se întâmplă toate astea c'au uitat pe Dumnezeu.

Ce va fi? se'ntreabă lumea, va mai veni pacea iară?
Va mai fi ca altă dată liniște în orice țară?
Singur numai Domnul știe tot ce s'a mai întâmplă,
Noi însă-avem datoria, de-a veghea, de-a ne ruga.

S'avem candelile-aprinse ca fecioarele 'nțelepte
Și în toată vremea gândul, către cer să ni se'ndrepte
Să strigăm și zi și noapte: Doamne, Doamne fi cu noi
Și puțin o să ne pese de-o fi pace sau război.

ION TUDUSCIUC

Din lumea largă

Primarul Vienei a făcut vizită la București — Aviația germană continuă a face tot mai multe jertfe în vase bri-

tanice. Într'un raid aerian au fost distruse 8 vase de comerț engleze. — În 2 Febr. se va ținea la Belgrad conferința înțelegerii balcanice. Miniștrii de

externe ai Turciei, României, Greciei, au și plecat spre Iugoslavia. — Parlamentarii francezi au mers în vizită la Londra pentru a se convinge de înarmarea Angliei. — Preafericitul Părinte Papa Pius XII-lea a rostit Joi, 1 Febr. a. c. pt. catolicilor adunați la congresul Eucharistic din Noua Zelandă. — Ministrul Iugoslaviei a fost ușor rănit într'un accident de tren. — Alegerile în Bulgaria s'au terminat. Cei mai mulți deputați aderă la programul guvernului. — În Japonia un groaznic accident de tren: 221 morți, 79 grav răniți și mulți ușor răniți. — Finlandezii au distrus o coloană sovietică. Pierderile sovietice dela începutul războiului până azi întrec numărul de 100.000. — Partidul comunist din Belgia va fi dizolvat. Asemenea mandatele deputaților comuniști din Franța au fos anulate.

Fortificațiile Regele Carol II

„Intăriturile au fost bombardate timp de 24 ceasuri cu ghiulele de toate calibrele și nimic nu s'a clintit“

Așa scriu gazetele străine despre trăinicia fortificațiilor dela granițele țării noastre

Toate ziarele străine scriu despre forța armată a României și însemnătatea fortificațiilor realizate din îndemnul M. Sale Regelui Carol, de către președintele Consiliului de miniștri, d. G. Tătăreanu, în guvernarea dintre anii 1934 și 1938, a cărui operă a fost urmată de răposatul Armand Călinescu.

După numeroase amănunte, privitoare la legăturile dintre cazemate și legăturile lor cu unitățile din afară și după alte amănunte în legătură cu organizarea fortificațiilor, ziarele scriu că gurile de foc sunt așa fel distribuite încât nici o vrăbie n'ar putea să scape de bătaia lor.

De sărbători scriu ziarele, M. Sa, Regele Carol II a vizitat fortificațiile și stăvilarele și, constatând că ele sunt aproape terminate, a putut face cunoscutele declarații că ținta

României este pacea și totdeauna păstrarea hotărâtă a granițelor.

Teritoriul Român scrie ziarul „Pravda“ (Iugoslav) este apărat printr'un brâu puternic de fortificații de oțel și beton. Numeroasele fortificații și cazemate sunt legate între ele prin tuneluri, iar înăuntrul lor trăesc zeci de mii de soldați.

Fortificațiile țării noastre s'au făcut după cele mai moderne sisteme, dar după planuri curat Românești, fără măcar o înrăurire din afară. Deasemenea întreg întreg materialul, ca și sufletul folosit, au fost numai românești.

Cu acest prilej s'a constatat că cimentul românesc este de trei ori mai tare decât cel Cehoslovac, socotit drept cel mai puternic din lume.

F.R.N. are noi conducători

M. S. Regele a numit președinte al F.R.N. pe Dl Dr. Alex. Vaida Voevod, vice președinte pe Dl Gh. Tătăreanu, secretar general pe Dl C. C. Giurescu iar prim secretari pe Dl Nicolae Cornățeanu pentru Agricultură și muncă manuală, Dl Victor Moldovan pentru ocupațiuni intelectuale și Dl Ion Bujoiu pt. industrie și comerț, iar Dl Gen. Petre Georgescu comandant al Gărzilor Naționale.

Unirea Bisericilor românești

Ziarele din Capitală, se ocupă de problema unirii religioase a bisericilor românești, spunând că dacă s'ar fi făcut propunere serioasă în adunarea națională dela Alba-Iulia din 1918, ea s'ar fi putut înfăptui atunci. Astăzi discuțiile încep din nou în cercurile din Sibiu și Blaj Prin bunăvoință și înțelegere creș-

tinească s'ar putea ca acest gând să se împlinească odată.

Dar pentru a se ajunge la „Unire“ nu s' de ajuns „discuțiile“.

Trebue să începem cu altceva: cu iubirea, fiindcă sunt atât de multe piedicile, și pe toate doar singură iubirea evanghelică le poate învinge.

Bem alcool de 20 miliarde

Bine mai stăm, parcă am fi cei mai beutori oameni din lume

Socotelile arată că într'un an se bea în țara noastră alcool în valoare de 20 miliarde lei. Este o sumă grozavă, foarte greu de închipuit.

Unii se vor lăcomi și vor spune: iată un venit frumos pentru stat! O fi! Dar nimeni n'a făcut încă o statistică precisă de câte crime, câți bolnavi n'au umplut spitalele și casele de nebuni din pricina alcoolului, care se spune că ucide mai mulți oameni decât toate războaiele la un loc.

Unde mai socotim apoi „dift-

citui“ moral, fărădelegile pe cari le poartă cu sine acest „diavol“ alcool, și mai ales pierderea ireparabilă a milioanele de suflete căci se spune precis că, nici bețivii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu (I Corinteni 6,10)

Dacă s'ar face o socoteală dreaptă s'ar vedea că milioanele „câștig“ ale alcoolului sunt nemăsurat mai puține decât milioanele „pierdere“.

Și n'ar mai fi încurojite ofacerile cu acest vrășmaș care ne ucide neamul.

Pe fronturi, nimic nou

Războiul pe cele trei fronturi de luptă își urmează cursul fără încetare.

Pe frontul de nord, Rușii au deslănțuit marea ofensivă dar au fost respinși din nou de

Finlandezi.

Pe frontul din Vest se așteaptă poate desghețul pentru a începe nenorocirea cea mare. Sărmanii oameni civilizați, jos au mai căzut.

Cine-i de vină?

Bătașii de pe frontul de vest își bat mereu capul să se dovedească unul pe altul de vinovăția războiului, care se duce de atâta vreme și se va mai duce încă

Englezii și Francezii spun, că vina o poartă toată Neamțul, care a vrut să-și lărgească hotarele. Francezii au scris decurând o carte numită

„Cartea galbenă“, în care încearcă să dovedească acest lucru.

Nemții spun însă că vina o poartă Englezii și Francezii cari au vrut să sugrume Germania Acum, după ce s'a deslănțuit prăpădul, zădarnic se mai caută după vinovat.

Vinovați's toți.

Știri din țară și străinătate

□ **A VRUT SĂ SE LECUIASCĂ**

O bătrână din București, fiind răcită și vrând să se lecuiească, și-a uns corpul cu gaz. S'a culcat apoi lângă soba înfierbântată. În timpul nopții s'au aprins hainele de pe ea și sărmana ferice a ars ca o făclie. Flăcările au cuprins apoi și casa mistuindu-o până în temelii. Doamne ferește!

□ **CELE MAI MULTE RĂZBOIE**

în ultimii 200 de ani, după socoata unui pricepător. Ie-a purtat Franța (185), Anglia (178), Rusia (131), Spania (75), Italia (32), Germania (24) și Olanda (23).

□ **2600 ANI SAU ÎMPLINIT** dela întemeierea Japoniei, în zilele acestea. În amintirea acestui eveniment săpânirea a luat hotărârea de a ridica două mari orașe; unul în China și altul în Manciuria.

□ **SINDICATELE SUEDEZE EXCLUD PE COMUNIȘTI.**

Conducerea sindicatului lucrătorilor municipali a decis să excludă pe toți comuniștii din această organizație.

Prezența comuniștilor în sindicat este considerată ca nepotrivită cu alăturarea acestora față de internaționala bolșevică.

□ **NOUL AVION ENGLEZ**

Aviația britanică posedă avioane prevăzute cu urrele, având câte 4 tunuri. Așa se prezintă noul avion de vânătoare foarte rapid al aviației britanice. Tunurile sunt așezate câte o pereche de fiecare parte a celui însărcinat să tragă

□ **CONDIȚIILE DE PACE ALE FRANȚEI** După știrile gazetelor italiene, condițiile de pace ale Franței sunt următoarele:

1. Austria, Cehoslovacia și Polonia să ajungă iarăși țări ne-alăturate. 2. Hitler să fie îndepărtat dela conducerea Germaniei.

Gazetele franceze declară însă, că Franța n'a făcut încă propuneri de pace.

□ **DOUĂ TUNURI** — Se spune că fabricile germane au turnat de curând un nou tun, care poate trage până la 150 de km. — Fabricile engleze au turnat la rândul lor un tun grozav cu bătaie foarte lungă care trage buze atât de mari, încât o singură lovitură costă 1000 lire (1 milion și jum. lei).

□ **BISERICILE AMERICANE PENTRU PACE** Bisericile creștine din Statele Unite, publică un manifest prin care cere credincioșilor să sprijine eforturile făcute de toate bisericile și de toate riturile în vederea unei păcii durabile.

□ **NOI CUTREMURE** Zele trecute s'au înregistrat noi cutremure în Turcia. Alt cutremur s'a simțit în Palestina și unul în Chile.

□ **UN PREOT-VÂNĂTOR ATACAT DE URȘI.** În munții Tarcăului ierodiaconul Veniamin Talpău fiind la vânătoare a fost atacat de trei urși. — După o luptă crâncenă la intervenția altui vânător, preotul-călugăr a putut fi scapat cu viață. De așa se întâmplă când în loc de vânător de suflete, vâzezi dihanțiile pădurilor.

□ **CÂT GRÂU S'A FĂCUT ÎN LUME ÎN 1939.** Producția de grâu în 1939 din întreaga lume a fost de 112,6 milioane tone. În anul 1938 a fost 112,7 milioane tone iar în 1937 numai 99 milioane tone. În 1939 Europa a produs 44,2 mil. tone, America de nord 34 milioane, America de sud 5,6 Asia 18 mil. Africa 4,6 mil. și Oceania 5,2 mil. tone. Destule bucate și totuși atâtea lipsă și foamete în multe locuri.

□ **ALT MARE FOC ÎN JAPONIA.** La Ninomiya Japonia a izbucnit Vineri un mare foc distrugând mai multe cartiere ale orașului Ouso făcând peste 150 de victime.

□ **DELA JORCĂ LA CRIMĂ** Gheorghe Bivolaru, în etate de 17 ani, din comuna Orzești s'a luat la tranșă cu Ion Gh. Blaj, de 37 ani. În timpul jocului la un moment dat Bivolarul a dat cu Ion Blaj de pământ atât de tare încât acesta a rămas mort pe loc.

□ **Muntele Maslinilor, în singurătatea căruia Domnul nostru Isus-Hristos s'a rugat deseori, e amenințat să fie acoperit cu clădiri.** Administrația orașului Ierusalim nu poate împiedeca aceste construcții, fiindcă nu are legi pentru așa ceva. Se vorbește însă de înființarea unor fundațiuni creștine care să cumpere locul sfânt pentru a-l feri de orice atingere.

□ **Cea mai veche cruce creștină, a fost găsită într'un vechi oraș din Italia, numit Herculaneum, cu prilejul unor săpături făcute pentru desgroparea acestui oraș, care a fost acoperit de lava muntelui Vezuviu, în anul 72 al erei creștine.**

AVIZ

Incepând un curs de taxatoare pe autobuzele noastre, reflectantele care cunosc limba română sunt rugate a se prezenta la sediul Sindicatului nostru din Calea Regelui Carol II Nr. 119.

Cluj, la 11 Ian. 1940

„R A P I D“
Sindicalul Proprietarilor
de Autobuze Cluj.